

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا

سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ

وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرْمٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ

فَاسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزَّاعِعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ

وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ

مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
مَلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ
اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِیَّاكَ نَسْتَعِیْنِ
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ
صِّرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ
غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَ لَا الضَّالِّیْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

باداوه قناعت کن و بادا دبز

در بند تکلف مشو آزاد بزر

در به ز خودی نطن مکن غصه مخور

در کم ز خودی نطن کن و شاد بزر

بکوی مسیکده کریان و سرفکنده روم

چرا که شرم ہی آیدم ز حاصل خویش

جواناره طاعت امروز کیر طاعتی

که فردا نیاید جواسنے زیر

روزها فکر من این است و همه شب سختم

که چه غافل از احوال دل خویشتم

سرود مجلس جمشید گفته اند این بود همه فردا

که جام باده بیاور که جسم نخواهد ماند

کلمه دار مرکز کتب و نشر
نمایندگی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مَا لَكَ یَوْمَ الدِّیْنِ اِیَّاكَ نَعْبُدُ

وَ اِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ

صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغضُوبِ

عَلِیْمِ وَلَا الضَّالِّیْنَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَا لِكِ يَوْمَ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

أُحْمَدُ لِّلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ أَيَّاكَ نَعْبُدُ

وَأَيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ اِيَّاكَ نَعَبُدُ

وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ

صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّيْنَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليك يا ابا عبد الله

ابراهيم خليل الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَ عَلَى الْكَرْمِ كَرَامَتُ الضَّيْفَانِ

تو لاشهر چشم در سلام

گلفزار مرزگه تمام جهان نابلس

چو ایرانشهر بنامش دستم منبر مبار

ملاحلال الدین بلخی

شاعر نیم وز شاعری نان نخورم

وز فضل نلامم و غم آن نخورم

فضل و بهنرم یکی قوح می باشد

کان نیز بجز دست جانان نخورم

شعبان

علی ای های رحمت تو چه آیتی خدارا

که به ما سوی مشکندی همه سایه بهارا

علی ای های رحمت تو چه آیتی خدارا

که به ما سوی مشکندی همه سایه بهارا

در نظرت در با کمال محمد دم

قدر فلک را کمال و منزلتی نیست

کجاست اهل دلی تا که شرح غصه دهم

که دل چه می کشد از روزگار هجرانش

لب سر چشمه ای و طرف جویی

غم اشکی و با خود گفت کویی

ای نام تو بھترین سر آغاز

بی نام تو نامہ کی کلمہ باز

ای یاد تو مونس روانم

جز نام تو نیست بر زبانم

ساقیا

سلا سلا یہی ابر

استت و بہار بھجار

و لرب لب جو جوئی من بن بگویم ~~چہ~~

~~چہ~~ چہ چہ کن از اہل دل دل دل خود

تو بگوئی روی جہل انان ~~طلبے~~ طلبے اینہ

چون عمر به سر رسد چه بعداد و چه بلخ
پیمانہ چو پر شد چه شیرین و چه تلخ
خوش باش کہ بعد از من و تو ماہ بسی
از سلخ بہ عنبرہ آید از غرہ بہ سلخ

افسوس کہ نامہ جوانی طی شد
آن مرغ طرب کہ نام او بود شاب
وان تازہ بھار زندگانی طی شد
معلوم نہ شد کہ او کی آمد، کی شد

زبوی زلف تو مضونم ای گل
زنک روی تو دل خونم ای گل
من عاشق ز عشقت بقرارم
تو چون لیلی و من محسنونم ای گل

ای یار شبی که بی رخت بگذارم
پروین بودا عنتم تو آن شب یارم
یک نیمه ز شب چشم به پروین دارم
یک نیمه همی ز چشم، پروین بارم

فاش میگویم و از گفته خود شادم   بنده عشقم و از هر دو جهان آزادم
 طایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق   که در این دالکده حادثه چون افتادم
 من ملک بودم و فردوس برین جایم بود   آدم آورد درین دیر خراب آبادم
 سایه طوبی و دجویی حور و لب حوض   بهوای سرکوی تو برفت از یادم
 نیست بر لوح دلم جز الف قامت یا   چکنم حرف دگر یادند ادا ستادم
 گوکب بخت مرا بیچ منجم شناخت   یارب از مادر گیتی بچه طالع زادم
 تا شدم حلقه بگوش در میخانه عشق   هر دم آید غمی از نوبه مبارکبادم
 میخورد خون دلم مردمک دیده رواست   که چرا دل بجزر گوشه مردم دادم

پاک کن چهره حافظ سبز لاف زاشک

ورنه این سل دمامم بر دهنی مادام

بخت نافر جام اگر با عاشقان یاری کند   یار عاشق سوز ما ترک دلازاری کند
 برگذرگاهش فرو افتادم از بی طاقی   اشک لرزان کی تواند خویشتن داری کند
 چاره ساز اهل دل باشدمی اندیشه سوز   کو قبح تا فارغم از رنج هوشیاری کند
 دام صیاد از چمن دخواه تر باشدمرا   من نه آن مرغم که فریاد از گرفتاری کند
 عشق روز افزون من از بی وفایی های اوست   می گیریم کربه من روزی وفاداری کند
 گوهر گنجینه عشقتیم از روشندی   بین خوبان کیست تا ما را حسداری کند
 از دیار خواجه شیرازی آید رسته   تا شامی خواجه عبد الله انصاری کند

می رسد با دیده کوهر نشان همچون سحاب

تا بر این خاک عبیر آکین کهنه باری کند

در اقصای کتبی بکشم بسی   بسر بردم ایام با هر کسی
 تمتع به هر گوشه ای یافتم   ز هر خزمنی خوشه ای یافتم
 چوپاکان شیر از خاکی نهاد   ندیدم که رحمت بر این خاک باد
 تو لای مردان این پاک بوم   بر اینک ختم خاطر از شام و روم
 دریغ آدم زان همه بوستان   تهیدست رفتن سوی دوستان
 به دل کفتم از مصرفند آورند   بردوستان از معشانی برند
 مرا که تھی بود از آن قند دست   سخنه ای شیرین تر از قند هست
 نه قندی که مردم به صورت خورند   که ارباب معنی به کاغذ برند

« بوستان سعدی »

یکی

از صاحب‌دلان سر

به جیب مراقبت فرو برده و

در بحر مکاشفت مستغرق شده آنگاه که از این

معاملت باز آمد یکی از یاران به طریق انبساط گفت

از این بوستان که بودی ما را چه تخفه کرامت کردی گفت به

خاطر داشتم که چون به درخت گل رسم دامنی پر

کنم هدیه اصحاب را چون برسیدم بوی

کلم چنان مست کرد که

دامن از دست

برفت

سفر به خیر

به کجا چنین شتابان؟

کون از نسیم پرسید

دل من گرفته زنجب

هوس سفرنداری

ز غبار این بیابان؟

همه آرزویم، اما

چه کنم که بتسه پایم

به کجا چنین شتابان؟

به هر آن کجا که باشد بجز این سر اسیر ایم

سفرت به خیر! اما، تو و دوستی، خدا را

چو ازین کویر وحشت به سلامتی گذشتی

به شکوفه ما، به باران

برسان سلام ما را

توسط نرم افزار میرعماد در Word تحریر شد.

دگر در مان در دس دیر شد دل

چه زود از سیر عالم سیر شد دل

دل پسران جوان دیدم ولی من

جوان بودم که ناکه پسر شد دل

ن همه
یا یاد مهر بر بااید

یادیار مهر بان آیدمی بوی جوی مولیان آیدمی

لمو آجو آید
بوی پایان

مرگ انر محبت تو خلاصہ فی کند

در نہر خاک ہمدل من پابند تو ست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ حَمَاءٌ بَيْنَهُمْ

تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا

سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ

وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرْمٍ أَخْرَجَ شَطْهَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ

فَاسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ

وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ

مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

www.MaryamSoft.Com